

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen angående stämpelskatt och ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen angående stämpelskatt

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar av de stadganden i lagen angående stämpelskatt som gäller stämpelskatten för överlåtelse av värdepapper, för fordringsbevis och för dispensbeslut samt en ändring av ikraftträdelsestadgandet i den lag om ändring av lagen angående stämpelskatt som gäller befrielse från stämpelskatt i fråga om återköpsavtal.

Stadgandet om skattefrihet vid offentlig handel med värdepapper skall ändras så, att det motsvarar den nya definitionen av offentlig handel som har föreslagits bli införd i värdepappersmarknadslagen. Utöver den handel som bedrivs på en fondbörs skall också försäljning och byte av börsvärdepapper och marknadsvärdepapper vid annan offentlig handel som ordnas av fondbörsen vara fria från stämpelskatt.

Ett låneavtal för vilket en garanti av Statsgarantcentralen har ställts som säkerhet föreslås bli befriat från stämpelskatt för den del av kapitalet som motsvarar kapitalet i ett in-tecknat pantskuldebrev som belagts med stämpel på behörigt sätt och utgör säkerhet

för garantin. För närvarande tillämpas skattefrihet endast om pantskuldebrevet utgör säkerhet för själva låneavtalet.

Det föreslås dessutom att stadgandet om stämpelskatt på beslut om dispens skall upphävas.

Ikraftträdelsestadgandet i den lag om ändring av lagen angående stämpelskatt som gäller befrielse från stämpelskatt i fråga om återköpsavtal föreslås bli ändrat så, att den clearing av återköpsavtal i en clearingorganisation som stämpelskattfriheten förutsätter krävs först från ingången av september i år.

Ändringarna i lagen angående stämpelskatt avses träda i kraft så snart som möjligt efter att lagen har antagits och blivit stadfäst, och samtidigt med ändringen av värdepappersmarknadslagen. Ändringen av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen angående stämpelskatt avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och skall tillämpas också på avtal som har ingåtts innan lagen träder i kraft.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Lagen angående stämpelskatt

Försäljning och byte av värdepapper

Enligt 55 § lagen angående stämpelskatt skall stämpelskatt betalas endast för de försäljningar eller byten av värdepapper som sker utanför fondbörsverksamhet eller utanför sådan avtalsmarknadsverksamhet som idkas av en sammanslutning av värdepap-

persförmedlare. I gällande värdepappersmarknadslag (495/89) indelas värdepappren i grupper utgående från om de är föremål för handel på en fondbörs, handel på avtalsmarknaden eller annan offentlig handel. Fria från stämpelskatt är, utöver de överlåtelser som sker genom en fondbörs förmedling, också värdepappren på avtalsmarknaden, dvs. de värdepapper som är noterade på den s.k. OTC-listan. Lagen trädde i kraft den 1 november 1992 (922/92). Före det hade stämpelskatten redan slopats i fråga om

försäljning och byte av värdepapper genom en fondbörs förmedling samt i fråga om standardiserade derivatkontrakt, genom en lag som trädde i kraft den 1 maj 1992 (375/92). När riksdagen antog denna lag förutsatte den att regeringen omgående skulle klarlägga möjligheterna att slopa eller sänka stämpelskatten för värdepappersköp på OTC- och mäklarlistan.

I det skede då värdepappren på OTC-listan fritogs från stämpelskatt var värdepappersmarknadslagens stadganden om de förpliktelser som gäller för emittenter av värdepapper på mäklarlistan inte tillräckliga för att det skulle ha funnits förutsättningar för att befria dessa värdepapper från stämpelskatten. I samband med att avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet trädde i kraft ändrades värdepappersmarknadslagen så, att informationsskyldigheten utvidgades också för dem som emitterar mäklarlistans värdepapper. Lagen trädde i kraft den 1 januari 1994 (740/93). Samtidigt bereddes redan ändringar i bl.a. de stadganden i värdepappersmarknadslagen som gäller marknadsplatser, och då dessutom vissa av Europeiska gemenskapernas råds direktiv förutsatte ändringar i stadgandena om värdepappershandeln, skulle det inte ha varit ändamålsenligt att föreslå någon ändring av lagen angående stämpelskatt före dessa ändringsförslag.

Den 8 mars 1996 avlät regeringen en proposition till riksdagen med förslag till lag om värdepappersföretag och till lagstiftning som har samband med den (RP 7/1996 rd). Propositionen innehåller också ett förslag om att värdepappersmarknadslagen skall ändras. Genom de föreslagna ändringarna uppfylls en del av de krav som ingår i rådets direktiv om investeringstjänster inom värdepappersområdet (93/22/EEG). Det centrala förslaget är att den offentliga handel med värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen skall ges en ny definition. Enligt förslaget skall den nuvarande indelningen av värdepapper i tre kategorier slopas och den offentliga handeln på värdepappersmarknaden delas in i handel som bedrivs på fondbörsens börslista (börsvärdepapper) och annan yrkesmässigt ordnad handel för förmedling av kontakt mellan köpare och säljare enligt fastställda regler (marknadsvärdepapper).

Det har föreslagits att stadgandet om en fondbörs verksamhet ändras också så, att

fondbörsen får ordna också annan offentlig handel utöver sin fondbörsverksamhet. På fondbörsen skall de värdepapper som har tagits upp till annan offentlig handel inte betraktas som börsvärdepapper, utan endast värdepapper som är noterade på börslistan skall anses vara börsvärdepapper. Värdepapper som vid en fondbörs är föremål för handel utanför börslistan är marknadsvärdepapper. Det skall inte finnas några hinder för att värdepapper som för närvarande finns på OTC- och mäklarlistan tas upp på börslistorna och inte heller för att de blir föremål för annan offentlig handel som bedrivs av en fondbörs. Å andra sidan har Fondkommissionärsföreningen rf, som för närvarande upprätthåller OTC- och mäklarlistorna, avtalat om att överlåta anordnandet av handeln med värdepapper på dessa listor till Helsingfors Fondbörs Ab efter det att ändringen av värdepappersmarknadslagen har trätt i kraft. Förslaget innebär att den handel som Fondkommissionärsföreningen ordnar inte längre är fri från stämpelskatt efter den övergångsperiod som följer efter att lagen har trätt i kraft.

Enligt motiveringen till regeringspropositionen med förslag till ändring av värdepappersmarknadslagen medför fondbörsens rätt att ordna offentlig handel också med marknadsvärdepapper en möjlighet att bedriva handel med sådana företags värdepapper som är mindre än de nuvarande börsbolagen. Medelstora företag får då bättre möjligheter att skaffa medel bland allmänheten, vilket väntas ha positiva verkningar på investeringsefterfrågan och sysselsättningen. När det i värdepappersmarknadslagen inte längre görs någon skillnad mellan OTC-listans och mäklarlistans värdepapper eller mellan respektive emittenters informationsskyldighet, och när handeln med värdepapper som är noterade på mäklarlistan omfattas av en reglering som motsvarar den som gäller för andra värdepapper, finns det inget hinder för att befrielsen från stämpelskatt utsträcks till att omfatta också försäljningar och byten av marknadsvärdepapper som sker vid offentlig handel som ordnas av en fondbörs. Enligt värdepappersmarknadslagen skall en värdepappersförmedlare underrätta antingen fondbörsen eller någon annan i lagen nämnd sammanslutning eller myndighet om alla köp som han har ingått med avseende på börs- eller marknadsvärdepapper. Anmälan skall göras också om köp som ingås utanför

börsen. Som sådana stämpelskattefria försäljningar eller byten av värdepapper som avses i det föreslagna 55 § 2 mom. skall anses köp som registreras i fondbörsens handelssystem omedelbart eller senast innan följande börsdags kontinuerliga handel börjar. Förslaget innebär att ett s.k. efterbörsköp är fritaget från stämpelskatt. Med efterbörsköp avses vid Helsingfors Fondbörs Ab ett köp som en börsförmedlare registrerar i börsens handelssystem. Registreringen av efterbörsköpet äger rum efter den kontinuerliga handeln innan följande börsdags kontinuerliga handel börjar. Behovet av efterbörsandel beror i första hand på den ökade internationella värdepappershandeln samt på tidsskillnaden mellan finanscentra i Finland, Västeuropa och Nordamerika. För efterbörsköp har inte heller nu betalats stämpelskatt.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås 55 § lagen angående stämpelskatt bli ändrad så, att det i 1 mom. stadgas om en stämpelskatt på 1,6 % för försäljning eller byte av värdepapper. I 2 mom. skall stadgas om befrielse från stämpelskatt för sådan försäljning och byte av börsvärdepapper eller marknadsvärdepapper som sker på en fondbörs eller vid annan offentlig handel som en fondbörs ordnar.

I 85 § 1 mom. finns stadganden om skyldigheten att göra upp en nota över stämpelskatten, och enligt 87 § 1 mom. skall notan företes för länskatteverket. Det föreslås att ändringar görs i dessa lagrum i överensstämmelse med den ändring som föreslås i fråga om 55 §. Det har föreslagits att auktionsförfarande som en av fondbörsens verksamhetsformer skall slopas i värdepappersmarknadslagen, och det föreslås därför att omnämnandet av auktion och auktionsförrättaren i 85 § 1 mom. skall strykas.

Krediter som garanterats av Statsgarantientralen

Statsgarantientralen, nedan Garantientralen, bedriver finansieringsverksamhet genom att bevilja garantier och utföra uppgifter som förbättrar i första hand små och medelstora företags möjligheter att få riskfinansiering. Garantientralen hör till handels- och industriministeriets förvaltningsområde och den förvaltar statsgarantifonden. Garantientralens viktigaste uppgifter är att främja exporten samt att förbättra små och medelstora företags verksamhetsbetingelser. Dessa upp-

gifter sköter den genom att erbjuda företag och finansiärer exportgarantier och statsgarantier.

Med hjälp av en exportgaranti kan ett företag eller en finansiär skydda sig mot en kreditrisk som är förenad med exporthandel samt förbättra möjligheterna att finansiera exporten. Exportgarantier kan användas till att täcka kommersiella risker, dvs. risker som beror på köparen, och politiska risker, dvs. risker som är förknippade med köparens land.

Statsgarantier kan utnyttjas av små och medelstora företag vid finansiering av investeringar och driftskapital. Enligt 4 § lagen om Statsgarantientralen (111/89) skall Garantientralen i sin verksamhet se till att centralens utgifter på lång sikt om möjligt kan täckas med inkomsterna av verksamheten. Förluster av verksamheten täcks med inkomsterna, och den förlustrisk som verksamheten medför hålls under kontroll och minimeras genom riskbedömning och uppföljning. För att minimera riskerna kräver Garantientralen säkerheter för sitt ansvar, och de realiseringsinkomster som dessa ger utgör en del av intäkterna av verksamheten. Säkerheterna kan gälla ett finansieringsinstrument — t.ex. en kredit som ett finansiellt institut har beviljat ett inhemskt företag — som Garantientralen ställer garanti för. I detta fall förvaltas säkerheterna av förmåntagaren i fråga om exportgarantin eller statsgarantin, t.ex. en bank, som också ansvarar för att säkerheterna är bindande. Detta är för närvarande rådande praxis i de flesta fallen. Säkerheterna kan också utgöra motsäkerhet för en exportgaranti eller statsgaranti, och ansvaret för säkerheterna vilar då på Garantientralen.

Enligt 45 § lagen angående stämpelskatt skall för en skuldsedel 1,5 % av kapitalet betalas i stämpelskatt då in-teckning söks. Då ett skuldebrev inlämnas till någon av de idkare av lånerörelse som nämns i 47 §, skall enligt lagrummet i fråga 1,5 % av kapitalet betalas i stämpelskatt; för ett skuldebrev som har utfärdats eller ingåtts på högst 9 månader betalas dock 1,5 % om året. För att stämpelskatten inte skall behöva betalas två gånger för samma skuldförhållande, är enligt 48 § sådana låneavtal fritagna från stämpelskatt för vilka en in-tecknad skuldsedel som är stämplad till stadgat belopp utgör säkerhet. Det s.k. omslagsskuldebrev som anger det egentliga skuldförhållandet är fritaget

från stämpelskatt för den del av kapitalet som motsvarar det intecknade pantskuldebrevets kapital.

Lagens 48 § medför inte frihet från skyldigheten att betala stämpelskatt på omslagskuldebrevet ifall det intecknade pantskuldebrevet lämnas till en garant, t.ex. Garantcentralen, som säkerhet för garantin, i stället för att lämnas till det kreditinstitut som har beviljat krediten. Också i sådana situationer där ett intecknat pantskuldebrev har varit i bankens besittning och Garantcentralen har deltagit i finansieringsarrangemanget i egenkap av garant, har det kunnat förekomma oklarhet om huruvida pantskuldebrevet utgör säkerhet för omslagsskuldebrevet i den mening som 48 § avser. Ett företag som utöver fastighets- och företagsinteckningar använder en garanti av Garantcentralen som säkerhet för sin investering eller export, kan sålunda bli tvunget att betala stämpelskatt två gånger.

Det är inte ändamålsenligt att Garantcentralens deltagande i finansieringen av små och medelstora företag ökar skattekostnaderna för dessa företags finansiering i jämförelse med en situation där finansieringen ordnas utan Garantcentralens medverkan. Bristen på tillräckliga säkerheter begränsar i dagens läge små och medelstora företags investeringar. Främjas användningen av Garantcentralens garantier som en form av säkerheter, kan detta bidra till en ökad investeringsvilja bland små och medelstora företag och på så sätt förbättra dessa företags sysselsättningsmöjligheter. I statsrådets principbeslut av den 19 oktober 1995 om de åtgärder som sysselsättningsprogrammet för Finland förutsätter ingår en punkt enligt vilken lagen angående stämpelskatt föreslås bli ändrad så, att en garanti av Statsgarantcentralen inte leder till dubbel stämpelbeskattning.

Av ovan anförda skäl föreslås det att till lagen fogas en ny 50 f §, enligt vilken den befrielse från stämpelskatt som avses i 48 § tillämpas på låneavtal för vilka en garanti som har ställts av Statsgarantcentralen utgör säkerhet, om ett intecknat skuldebrev som är belagt med stämpel till det belopp som avses i 45 § utgör säkerhet för lånet eller det säkerhetsarrangemang som hänför sig till det. Ett sådant låneavtal skall med stöd av 48 § vara fritaget från skatt för den del av kapitalet som motsvarar det intecknade skuldebrevets kapital. Det skall inte ha någon betydelse

om det intecknade skuldebrevet är i kreditgivarens eller Statsgarantcentralens besittning.

Beslut om dispens

Genom en ändring av lagen angående stämpelskatt som trädde i kraft vid ingången av 1994 (1080/93) upphävdes stadgandena om stämpelskatt på expeditioner enligt sidantal, för avsikten var att för myndigheternas expeditioner i stället för stämpelskatt skulle uppbäras avgifter enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92). En fast stämpelskatt skulle endast uppbäras för sådana beslut som omfattar en förmån med förmögenhetsvärde som lämpar sig som föremål för beskattning. Enligt 10 § lagen angående stämpelskatt uppbärs stämpelskatt bara för apotekstillstånd, en titel eller värdighet, vissa tillstånd för drivande av en gruva eller ett elverk samt för beslut genom vilka beviljas dispens från sådana behörighetsvillkor för en statlig tjänst eller befattning som stadgas genom förordning.

Det ursprungliga tillämpningsområdet för lagen om grunderna för avgifter till staten omfattade inte republikens president eller statsrådet, för lagen innehöll inga stadganden om befogenheter. Största delen av beslutsfattandet i fråga utgör allmän ekonomiförvaltning och det är därför inte ändamålsenligt att uppbära avgifter för besluten i fråga. Vid statsrådets allmänna sammanträde fattas dock också sådana beslut som det kan anses vara ändamålsenligt att belägga med en avgift. I vissa frågor har beslutanderätten fördelats mellan olika instanser på så sätt att samma ärenden behandlas både vid ett ministerium och vid statsrådets allmänna sammanträde. Lagen om grunderna för avgifter till staten ändrades följaktligen genom en lag av den 1 juni 1994 (348/94) så, att den kan tillämpas också på beslut som fattas av republikens president i statsrådet eller av statsrådet vid dess allmänna sammanträde. Enligt ett stadgande som fogades till lagen skall om avgifterna för beslut som fattas av republikens president och av statsrådets allmänna sammanträde stadgas genom förordning. Följaktligen har genom förordning stadgats om bl.a. avgifterna för de beslut på ansökan om medborgarskap som fattas av republikens president i statsrådet och för de beslut om exporttillstånd för vapen som fattas vid statsrådets allmänna sammanträde.

Samtidigt med ändringarna i stadgandena om stämpelskatten för expeditioner ändrades också stadgandena om statsrådets befogenheter så, att statsrådet vid sitt allmänna sammanträde beviljar dispens endast i fråga om de tjänster till vilka antingen republikens president eller statsrådet vid sitt allmänna sammanträde utnämner innehavaren. Beslut om dispens behandlas med andra ord också vid ministerierna. För de dispensbeslut som ministerierna meddelar med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten uppbärs en avgift om 1 000 mk oberoende av om besluten är positiva eller negativa. Inte heller stadgandet om stämpelskatten på dispensbeslut motsvarar längre gällande lagstiftning till sin lydelse. Det måste också anses vara en olägenhet att det enligt ett ministeriebeslut skall betalas en avgift om 1 000 mk också för beslut om att dispens inte beviljas. Stämpelskatt behöver däremot betalas endast för sådana beslut av statsrådet genom vilka dispens beviljas. Behandlingen av ett dispensärende tar samma tid i anspråk oberoende av om beslutet är negativt eller positivt, så det finns grunder för att uppbära avgiften. Stämpelskatt skall dock uppbäras bara för positiva beslut, eftersom det är fråga om en skatt. Eftersom en situation av detta slag inte är rättvis, föreslås det att den punkt i 10 § lagen angående stämpelskatt som gäller stämpelskatten på beslut om dispens skall upphävas. Då stadganden om avgifterna för beslut som fattas av republikens president eller av statsrådet vid allmänt sammanträde utfärdas genom förordning i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten, bör till dessa förordningar fogas ett stadgande också om den avgift som skall uppbäras för beslut om dispens.

1.2. Ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen angående stämpelskatt

Genom en lag om ändring av lagen angående stämpelskatt (1536/95), vilken trädde i kraft den 1 januari 1996, fogades till lagen en ny 47 b §, genom vilken återköpsavtal befriades från stämpelskatt i de fall där de gäller ett masskuldebrevslån som bjuds ut till allmänheten för teckning eller en med masskuldebrevslån jämförbar gäldenärsförbindelse som emitterats av finska staten, en finsk kommun, en försäkringsanstalt eller en värdepappersförmedlare. Skattefriheten till-

lämpas på avtal som har ingåtts med en marknadsgarant som avses i 1 mom. 2 punkten i paragrafen och som clearas i en clearingorganisation i enlighet med 1 mom. 3 punkten. Enligt momentets 4 punkt skall finansinspektionen godkänna villkoren för de avtal som befrias från skatt.

Syftet med stadgandet var att undanröja den osäkerhet som rådde i fråga om hur de återköpsavtal som är de viktigaste med tanke på kapitalmarknadens funktion behandlas vad beträffar stämpelskatt. Ovissheten om tolkningen hade uppstått då finansinspektionen meddelade kreditinstituten och värdepappersförmedlingsrörelserna nya bokslutsbestämmelser, i vilka återköpsavtal klassificeras som kreditgivning som kräver säkerheter. Bokslutsbestämmelserna orsakade oklarhet beträffande hur återköpsavtalen förhåller sig till stämpelbeskattningen av ford-ringsbevis. Enligt 47 § lagen angående stämpelskatt skall stämpelskatt betalas för ett låneavtal då det inlämnas till ett kreditinstitut eller någon annan idkare av lånerörelse som nämns i lagrummet.

Enligt ikraftträdelsestadgandet tillämpas dock 47 b § 1 mom. 3 punkten inte på avtal som har ingåtts inom tre månader efter lagens ikraftträdande. Avsikten med ikraftträdelsestadgandet var att trygga en tillräcklig övergångstid, under vilken sådana skuldebrev som var tänkta att bli föremål för avtal skulle kunna överföras till värdeandelssystemet. Koncentrerad clearing av återköpsavtal i en clearingorganisation i enlighet med 3 punkten förutsätter i praktiken att de skuldebrev som återköpsavtalen gäller föreligger i värdeandelsform. De viktigaste skuldebrev som är föremål för återköpsavtal, statens benchmarklån, har tidigare satts i omlopp i pappersform, och det blev möjligt att ansluta dessa till värdeandelssystemet först när lagen om ändring av lagen om värdeandelssystemet (1386/95) trädde i kraft den 15 december 1995. Övergångstiden om tre månader har visat sig otillräcklig. Sådana skuldebrev som är lämpliga föremål för återköpsavtal har inte hunnit överföras till värdeandelssystemet i en utsträckning som är tillräcklig med tanke på en fungerande handel. Detta har i vissa fall lett till att man har avstått från handel med återköpsavtal. Diskussionerna mellan Statskontoret och marknadsparterna om att i värdeandelssystemet ta med de centrala värdepapper som är föremål för återköpsavtal, statens benchmarklån, har

slutförts under våren. Det är meningen att benchmarklånen skall anslutas till värdeandelssystemet före utgången av augusti.

För att den fortsatta handeln skall kunna tryggas föreslås att det ikraftträdelsestadgande som gäller 47 b § lagen angående stämpelskatt ändras så, att 1 mom. 3 punkten inte tillämpas på avtal som har ingåtts inom åtta månader efter lagens ikraftträdande. Ändringen skall gälla också sådana avtal som har ingåtts under tiden mellan det datum då tidsfristen enligt nuvarande ikraftträdelsestadgande har löpt ut och det datum då denna lag träder i kraft, och den är sålunda retroaktiv till fördel för de skattskyldiga.

2. Ekonomiska verkningar

För överlåtelser av de värdepapper som är upptagna på mäklarlistan har årligen influit 10—15 milj. mk i stämpelskatt. De dispensbeslut för vilka stämpelskatt uppbärs är några stycken per år. Motsvarande belopp skall uppbäras till staten i form av sådana avgifter som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten, enligt vad som stadgas genom förordning.

Den ändring som gäller skattefrihet för lån som garanteras av Statsgaranticentralen sänker enligt Statsgaranticentralens uppskattning de årliga intäkterna av stämpelskatten med 5—10 milj. mk. Ändringens ekonomiska verkningar beror förutom på efterfrågan på garantier också på i vilken utsträckning företagen kan erbjuda säkerheter i form av nya in-teckningssäkerheter som kan beräknas ha säkerhetsvärde.

I övrigt har förslagen ingen nämnvärd inverkan på skatteintäkterna.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

4. Samband med andra propositioner

Till den del som propositionen gäller stämpelskatten för överlåtelse av värdepapper har den samband med ovan nämnda regeringsproposition med förslag till lag om värdepappersföretag och till lagstiftning som har samband med den.

5. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa. Stadgandet i 50 f § lagen angående stämpelskatt skall tillämpas på lånevtal som ingås efter det att lagen har trätt i kraft och 55 §, 85 § 1 mom. och 87 § 1 mom. på överlåtelser av värdepapper som sker efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen angående stämpelskatt skall tillämpas också på avtal som har ingåtts innan lagen träder i kraft.

Enligt ikraftträdelsestadgandet i förslaget till ändring av värdepappersmarknadslagen skall en sammanslutning som ordnar annan offentlig handel, för vilken finansinspektionen har fastställt regler, inom tre månader efter lagens ikraftträdande sända reglerna till vederbörande ministerium för fastställelse eller sluta ordna annan offentlig handel. Enligt ikraftträdelsestadgandet i förslaget till ändring av lagen angående stämpelskatt skall stämpelskattefriheten för värdepapper på OTC-listan upphöra sex månader från det att lagen träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen angående stämpelskatt

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i 10 § lagen den 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/43) 1 punkten i avsnittet *Beslut*,
 sådan den lyder i lag av den 3 december 1993 (1080/93),
ändras 55 §, 85 § 1 mom. och 87 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 55 § sådan den lyder i lag av den 16 oktober 1992 (922/92), 85 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 3 december 1993 och 87 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 18 december 1995 (1564/95), och
fogas till lagen en ny 50 f § som följer:

50 f §

Vad som stadgas i 48 § tillämpas också på fordringsbevis för vilka en garanti av Statsgaranticentralen utgör säkerhet, om ett in-tecknat skuldebrev som är belagt med stämpel till det belopp som avses i 45 § utgör säkerhet för lånet eller för det säkerhetsrangemang som hänför sig till det.

55 §

Vid försäljning eller byte av värdepapper skall i stämpelskatt betalas 1,6 procent av köpeskillingen eller bytesvärdet.

Stämpelskatt behöver dock inte betalas vid försäljning eller byte av börsvärdepapper eller marknadsvärdepapper på en fondbörs eller vid sådan annan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § värdepappersmarknadslagen (495/89).

85 §

När värdepapper säljs eller byts på något annat sätt än så som avses i 55 § 2 mom. skall, om båda kontrahenterna är fondhandlare, vardera i fråga om överlåtelsen göra upp en nota enligt vilken stämpelskatt skall betalas till hälften av det belopp som stadgas i 55 § 1 mom. Om den ena kontrahenten är fondhandlare eller om överlåtelsen sker genom förmedling av tredje man, skall fondhandlaren eller förmedlaren, men annars vid försäljning av värdepapper säljaren och vid byte någondera kontrahenten göra upp en

nota över överlåtelsen. Den som är skyldig att göra upp notan skall se till att stämpelskatt betalas i enlighet med den.

87 §

Var och en som har varit avtalande part vid försäljning eller byte av värdepapper på något annat sätt än så som avses i 55 § 2 mom., är skyldig att inom två månader efter det att försäljningen eller bytet har ägt rum för länskatteverket förete den nota som nämns i 85 § 1 eller 2 mom. Den nämnda tiden om två månader räknas likväl från övergången av äganderätten, då de aktier som berättigar till innehav av en bostadslägenhet överläts till en ny ägare.

Denna lag träder i kraft den 1996.

Lagen tillämpas på beslut, låneavtal och överlåtelser av värdepapper vilka har fattats, ingåtts eller ägt rum efter det att lagen har trätt i kraft.

Den befrielse från stämpelskatt, som enligt det 55 § 1 mom. lagen angående stämpelskatt som gällde före ikraftträdandet av denna lag avsåg avtalsmarknadsvärdepapper på en lista som upprätthålls av en sammanslutning av värdepappersförmedlare, upphör att gälla sex månader från ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen angående stämpelskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 mom. i ikraftträdelsestadgandet i lagen den 18 december 1995 om ändring av lagen angående stämpelskatt (1536/95) som följer:

----- er efter det att lagen trätt i kraft tillämpas
På avtal som har ingåtts inom åtta månad- dock inte 47 b § 1 mom. 3 punkten.

Helsingfors den 10 maj 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Aho

1.

Lag**om ändring av lagen angående stämpelskatt**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i 10 § lagen den 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/43) 1 punkten i avsnittet *Beslut*,
 sådan den lyder i lag av den 3 december 1993 (1080/93),
ändras 55 §, 85 § 1 mom. och 87 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 55 § sådan den lyder i lag av den 16 oktober 1992 (922/92), 85 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 3 december 1993 och 87 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 18 december 1995 (1564/95), och
fogas till lagen en ny 50 f § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

10 §

För nedan nämnda expeditioner skall stämpelskatt betalas till följande belopp:

Beslut, varmed beviljas

1) dispens från sådana behörighetsvillkor för en statlig tjänst eller befattning, som stadgas genom förordning, 1 000 mark,

(1 punkten upphävs)

50 f §

Vad som stadgas i 48 § tillämpas också på fordringsbevis för vilka en garanti av Statsgaranticentralen utgör säkerhet, om ett in-tecknat skuldebrev som är belagt med stämpel till det belopp som avses i 45 § utgör säkerhet för lånet eller för det säkerhetsarrangemang som hänför sig till det.

55 §

Vid försäljning eller byte av värdepapper utanför den fondbörsverksamhet som avses i 1 kap. 4 § 1 mom. värdepappersmarknads-lagen (495/89) eller utanför den avtalsmarknadsverksamhet som avses i 3 kap. 13 § 1 mom. i den nämnda lagen och som idkas av en sammanslutning av värdepappersförmedlare skall i stämpelskatt betalas 1,6 procent av köpeskillingen eller bytesvärdet.

55 §

Vid försäljning eller byte av värdepapper skall i stämpelskatt betalas 1,6 procent av köpeskillingen eller bytesvärdet.

Stämpelskatt behöver dock inte betalas vid försäljning eller byte av börsvärdepapper eller marknadsvärdepapper på en fondbörs eller vid sådan annan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § värdepappersmarknads-lagen (495/89).

85 §

Då försäljning eller byte av värdepapper sker utanför fondbörsverksamhet eller sådan avtalsmarknadsverksamhet som idkas av en sammanslutning av värdepappersförmedlare

85 §

När värdepapper säljs eller byts på något annat sätt än så som avses i 55 § 2 mom. skall, om båda kontrahenterna är fondhand-lare, vardera i fråga om överlåtelsen göra

Gällande lydelse

skall, om båda kontrahenterna är fondhandlare, vardera i fråga om överlåtelsen uppgöra en nota enligt vilken stämpelskatt skall betalas till hälften av det belopp som stadgas i 55 §. I övriga fall skall, om den ena kontrahenten är fondhandlare eller om överlåtelsen sker på auktion antingen i en börslokal eller någon annanstans eller annars genom förmedling av tredje man, fondhandlaren, auktionsförrättaren eller förmedlaren, men annars vid försäljning av värdepapper säljaren och vid byte någondera kontrahenten uppgöra en nota över överlåtelsen. Den som är skyldig att uppgöra notan skall se till att stämpelskatt i enlighet med notan betalas till det belopp som avses i 55 §.

Föreslagen lydelse

upp en nota enligt vilken stämpelskatt skall betalas till hälften av det belopp som stadgas i 55 § 1 mom. Om den ena kontrahenten är fondhandlare eller om överlåtelsen sker genom förmedling av tredje man, skall fondhandlaren eller förmedlaren, men annars vid försäljning av värdepapper säljaren och vid byte någondera kontrahenten göra upp en nota över överlåtelsen. Den som är skyldig att göra upp notan skall se till att stämpelskatt betalas i enlighet med den.

87 §

Var och en som har varit avtalande part då försäljning eller byte av värdepapper sker utanför fondbörsverksamhet eller sådan avtalsmarknadsverksamhet som idkas av en sammanslutning av värdepappersförmedlare, är skyldig att inom två månader efter det försäljningen eller bytet ägt rum för länskatteverket förete den nota som nämns i 85 § 1 eller 2 mom. Den nämnda tiden om två månader räknas likväl från övergången av äganderätten, då de aktier som berättigar till innehav av en bostadslägenhet överläts till en ny ägare.

Var och en som har varit avtalande part vid försäljning eller byte av värdepapper på något annat sätt än så som avses i 55 § 2 mom., är skyldig att inom två månader efter det att försäljningen eller bytet har ägt rum för länskatteverket förete den nota som nämns i 85 § 1 eller 2 mom. Den nämnda tiden om två månader räknas likväl från övergången av äganderätten, då de aktier som berättigar till innehav av en bostadslägenhet överläts till en ny ägare.

Denna lag träder i kraft den 1996.

Lagen tillämpas på beslut, låneavtal och överlåtelser av värdepapper vilka har fattats, ingåtts eller ägt rum efter det att lagen har trätt i kraft.

Den befrielse från stämpelskatt, som enligt det 55 § 1 mom. lagen angående stämpelskatt som gällde före ikraftträdandet av denna lag avsåg avtalsmarknadsvärdepapper på en lista som upprätthålls av en sammanslutning av värdepappersförmedlare, upphör att gälla sex månader från ikraftträdandet.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse***2.****Lag****om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen angående stämpelskatt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsestadgandet i lagen den 18 december 1995 om ändring av lagen angående stämpelskatt (1536/95) som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

På avtal som har ingåtts inom tre månader efter det att lagen trätt i kraft tillämpas dock inte 47 b § 1 mom. 3 punkten.

På avtal som har ingåtts inom *åtta* månader efter det att lagen trätt i kraft tillämpas dock inte 47 b § 1 mom. 3 punkten.
